

Milyen tisztelt Honfi!

Erántam való' megbecsülhetlen
figgelmre, és jósa'ja feljogovót
e' nekány sorral drága idejét
izénybe venni, és egy szerény
kéret mely a' honleány és egykor,
smint magyar anyáé is, ide
gárni. Frános fiaim egyike
a' festői pályára lépve, és
és őta a' Müncheni akadémia
tanulója Szinyei Pál, —

szelvények a kőműves album mutat,
ta be serény rajzát, - új
ota pedig, egy nagyszobla olajfest,
vénge van kiállítás, Pán
is miniat ábrázolva, a képet,
művészet történetében. - Szabadon
tehát kézzel! nagyszobla
figyelmeztet e' mű megteremtésére
felkérnem, mely talán sebb
reményekkel is feljogosítand,
mintán, még Bécsbe is
az ővi kiállításnál némi
erdőket írtattak, holott azok

nem szótál a szegény meggaz-
erőbert elrejtetél. —

Szeretném, ha idős barátom is
egy kevés érdeket fejezhetne fiam
műve, mely szerentendi, még se,
rögzebben tanulni, hogy utolsó
sorban ne álljon, a "háza napod"
mosai köcsök. —

Azóta áldását kértem neked!
és kedves családjának, maradok
háladatos szívű

Szerintem határtalan tisztelője
869 Febr. 21. Szinyei Paléria

